

РЕШЕНИЕ
№ Ж-51/2017 г.
София, 23.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.01.2018 г., обективизирано в протокол № 4/2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № Ж-51/09.02.2017 г., подадена от В.А.В. (жалбоподател) срещу „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.“ ЕООД за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В.А.В. е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камери за видеонаблюдение. В жалбата твърди, че „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.“ ЕООД, с управител Х.Б., използва видеонаблюдението, което е монтирал, за да компрометира и манипулира съседите си. Жалбоподателят се основава на разпоредбата на чл. 32 от Конституцията на Република България, в който е предвидена неприкосновеността на личния живот, като съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 2 „никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие, освен в предвидените от закона случаи“.

Жалбоподателят твърди, че „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.“ ЕООД не е искал съгласие от живущите за поставянето на въпросните камери за видеонаблюдение и това, че те са насочени към входовете на близките домове.

Позовава се и на чл. 11 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД), като посочва, че „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.“ ЕООД няма сключен договор с фирма, осъществяваща охранителна дейност. Твърди, че последният не е регистриран и като администратор на лични данни, по силата на ЗЗЛД, което не му дава възможността да разпространява записите, с което да вреди на съседите си. Жалбоподателят моли за съдействие и становище.

С писмо изх. № П-13032/03.05.2017 г. на Председателя на КЗЛД, „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуването административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок становище и представяне на относими доказателства.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-51/09.02.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Жалбата с рег. № Ж-51/09.02.2017 г. е подадена от В.А.В. срещу физическото лице Х.Б. Във връзка със служебното начало и събраните в административното производство доказателства, изразеното становище от д-р Х.Б. и констатациите, обективирани в констативен акт ППН-02-670/13.12.2017 г., на проведено редовно заседание на Комисията, обективирано в протокол № 68/20.12.2017 г. е конституирана като ответна страна в производството юридическото лице „ИПСМПОБ ОМ - доктор Б.” ЕООД („ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД), с управител Х.Й.Б.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Страните са редовно уведомени. Жалбоподателят – В.А.В., не се явява, не се представлява. Ответната страна се явява лично.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, обективирано в Протокол № 63/15.11.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-341/01.12.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективирана в Констативен акт № ППН-02-670/13.12.2017 г.

В резултат от проверката се установени, че на посочения в жалбата адрес се намира 4 (четири) етажна жилищна сграда с 2 (два) входа и прилежащ към нея двор, обитавана от ответника Х.Б. и семейството му. Партерният етаж на недвижимия имот функционира като специализирано медицинско лечебно заведение: „ИПСМПОБ ОМ - доктор Б.” ЕООД („ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД), ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****.

„ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД, ЕИК: ***** е с основен предмет на дейност - услуги по извършване на индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ; диагностика, лечение и рехабилитация на болни; наблюдаване на

хронично болни и застрашени от заболяване лица, профилактика на болести и ранно откриване на заболявания; мерки за укрепване и опазване на здравето; консултации; предписване на лабораторни и други видове изследвания; предписване на лекарства, превързочни материали и медицински пособия; извършване на дейности по здравна промоция и профилактика, включително профилактични прегледи и имунизации; издаване на документи, свързани с тези дейности; насочване на пациентите за консултативна и болнична помощ, почасово наблюдение; покупка на стоки и консумативи за нуждите на медицинската дейност и амбулаторни очни операции.

Дружеството е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. На 15.01.2010 г. е подало заявление за вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като към момента на проверката е заявило два регистъра: „Пациентска листа” и „Видеонаблюдение”, в които е декларирано обработване на лични данни на физически лица, в т.ч. и чрез изградена система за видеонаблюдение за целите на частна охранителна дейност.

Установи се, че за целите на охранителната дейност, „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД е сключил *Договор за охрана на имущество с електронни системи за сигурност и мобилни патрули № ****** на 31.10.2016 г. с „В.С.” ЕООД, ЕИК: *****, като на обекта е изградена система за видеонаблюдение марка „DAHUA”, която се състои от 5 (пет) броя видеокамери, записващо устройство (NVR–видеорекордер) и монитор, посредством който се наблюдава изходящия образ и записите с видеокадри. Констатира се, че видеорекордерът и монитора се съхраняват в изолирано помещение с контролиран достъп в лечебно заведение, достъп до което имат единствено Х.Б. и съпругата му. Към момента на проверката не се осъществява отдалечен достъп до системата и записите с видеокадри. Системата за видеонаблюдение е закупена и инсталирана на обекта от „В.С.” ЕООД, съгласно предоставен от Б. документ (*Удостоверение за монтиране на система за видеонаблюдение*) от 07.01.2016 г. Установи се, че посредством видеорекордера, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за срок от около 3 (три) дни, след което биват автоматично изтривани по реда на тяхното постъпване.

Констатира се, че към момента на проверката видеокамерите са разположена на фасадата на сградата, като 3 (три) от тях заснемат различни площи във вътрешния двор на имота, а останалите 2 (две) заснемат прилежащите към имота тротоари и улица, както и част от фасадата на разположената на отсрещната страна на улицата жилищна сграда, обитавана от жалбоподателя В.А.В. Видеокамерите са с висока резолюция, позволяват идентификация на лица и разполагат с инфрачервени осветители, позволяващи нощно наблюдение.

На видни за всички обитатели и посетители на имота места са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършвано видеонаблюдение.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камери за видеонаблюдение.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В този смисъл, образуването на административно производство пред КЗЛД е свързано с наличието на лице, което обработва лични данни в качеството му на администратор на лични данни.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато видът, целите и средствата за обработване се определят със закон.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни и заявени два регистъра.

В Комисията за защита на личните данни е депозирано становище от д-р Х.Й.Б., заведено с рег. № С-286/11.05.2017 г. с твърдения, че лекарският му кабинет е оборудван със скъпа и модерна апаратура. Посочено е, че последните две години са извършени три грабежа на обекти, намиращи се в непосредствена близост до горепосочения кабинет. За всеки от тях той е бил молен от разследващите органи на РУП-Петрич за снемане на записи от камерите. Изложени са твърдения, че притежава 5 броя камери, като две от тях са насочени към двата входа на жилището и кабинета му, а останалите три към градината около къщата. Сочи се, че на 30.08.2016 г. жалбоподателят г-н В.А.В. с метална тръба е счупил две от камерите, насочени към входовете на къщата на г-н Б., като за случая е подадена жалба до РУП-Петрич, а г-н В.А.В. задържан за двадесет и четири часа. Разследването по случая не е приключило. Посочено е, че г-н В.А.В. от своя страна дълги години е притежавал два броя камери за видеонаблюдение, които е премахнал след

конкретната ситуация. Ответната страна сочи, че на 06.02.2017 г. в нетрезво състояние жалбоподателят г-н В.А.В. и негови приятели са инсценирали заплашване от страна на г-н Б., поради което са пристигнали служители на МВР. След проверка на записите от видеокамерите е установило, че такова нападение не е извършено.

Г-н Б. твърди, че има сключен договор с „В.С.“ ЕООД на обект с адрес ***** и е поставена табела на видно място, на която е обозначено, че обектът е под видеонаблюдение.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби Комисията се произнесе с решение по същество на жалбата, предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Във връзка със събраните доказателства и установената фактическа обстановка се разглеждат относимите законови разпоредби по отношение законосъобразността на извършваното видеонаблюдение.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изброените в т. 1 – т. 7 на същата норма условия.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения, като цяло, и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето и живота на личността в съвременната действителност, се намира за все по-

наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие с действителността.

Липса на съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В заключение на горното и съобразно приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването не се установяват предпоставки за приемане на извода, че интересите на жалбоподателя имат преимущество пред интересите на ответната страна.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остава без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-51/09.02.2017 г., подадена от В.А.В. срещу „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД – с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя, посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение по начин, по който не се установява преимущество на интересите на жалбоподателя пред тези на администратора на лични данни, в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателя съобразно разпоредбите на ЗЗЛД;

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/